

”Denna heliga natt fördriver all ondska och avtvår alla synder, den återupprättar dem som fallit och skänker de bedrövade glädje” (Exultet). Ljuset har segrat. Mörkrets makt är bruten. När Jesus står upp från de döda inleds en helt ny tidsålder. En helt ny värld har öppnats för oss. Vi är inte längre slavar under mörkret utan får börja leva av det eviga liv redan nu som aldrig skall ta slut: delaktigheten i Guds eget liv. Under påskvakan som vi nu firar brukar det förrättas vuxendop just för att betona, att denna heliga liturgi förmedlar det nya livet, påskens och dopets nya liv. Idag faller dopet bort – som så mycket annat – men vi får förnya våra doplöften för att visa att vi vill leva av dopets nåd under hela vårt liv. Varje påsk på nytt får vi påminnas om denna dopets ofattbara gåva, pånyttfödelsen som gör oss till Guds adopterade och högt älskade barn i ordets fulla bemärkelse. ”De kristna föds genom förlåtelsen de tar emot i dopet”, säger påven Franciskus, ”de föds på nytt från samma plats: från Guds överraskande förlåtelse, från hans barmhärtighet som återupprättar oss. Endast genom att bli förlåtna kan vi börja på nytt med förnyat självförtroende och tillförsikt, efter att ha fått erfara glädjen i att vara fullkomligt älskade av Fadern”.

Fadern kan bara älska på ett fullkomligt sätt. Det är bara Gud som kan göra det. Ändå säger Jesus att vi skall vara fullkomliga som vår himmelske Fader. Genom dopets och påskens nåd är vi så djupt förenade med Jesus och genom honom med hans Fader, att vi får del av deras inbördes kärlek. Vi blir indragna i deras eviga och fullkomliga kärleksförening. Steg för steg kan vi förvandlas allt mer av denna nåd och gåva. Varje påsk på nytt måste vi därför bli påminda om vad vi har fått i dopet. Det är så lätt att glömma. Speciellt det väsentliga och viktiga i livet glömmer vi väldigt lätt: att vi är skapade till Guds avbild och att vi genom vårt dop har blivit ett heligt tempel, där Gud bor och ständigt älskar oss på ett fullkomligt sätt. Det glömmer vi väldigt lätt. Däremot kommer vi ihåg allt det vi borde glömma: förmenta oförrätter som hotar att göra oss förbittrade, framtida problem som kanske aldrig inträffar. Därför är det så viktigt att påsken får göra rent hus inom oss och öppna oss för det stora vi har fått i dopet. Vi är verkligen förlåtna. Vi är älskade av Gud på ett fullkomligt och oändligt sätt. Vi är pånyttfödda. Vi är befriade.

”Var inte rädda” (Matt 28), får både kvinnorna vid den tomma graven och Jesu lärjungar höra, när han visar sig som den Uppståndne från de döda. Också vi, hans nutida efterföljare och lärjungar, behöver ständigt få höra detta, eftersom vi ännu tenderar att vara rädda för så mycket. Visst är världen en livsfarlig plats att leva i, speciellt för världens fattiga och utsatta barn som dör i tiotusental varje dag, om de nu ens har chansen att få se livets ljus. Genom coronans härjningar har många

i det trygga Sverige också drabbats av rädsla. Visst behöver vi vara försiktiga och rädda om varandra. Det är alltid bättre att vara rädda om andra än att själv fastna i sin egen rädsla. Genom sin uppståndelse vill Jesus befria oss ur rädlans järngrepp som ofta hindrar oss att vara frimodiga och stå för vår tro. I stället för att vi skall vara rädda för vad folk tycker och tänker vill Jesus göra oss till påskens budbärare liksom Maria från Magdala och hans apostlar. Just i vår nutida situation behövs dessa vittnesbörd mer än någonsin: ”Var inte rädda, Herren är med oss till tidens slut”.

Genom påskan och dopet är rädlans förlamande kraft bruten. Genom påskan och dopet har vi fått nytt liv. Därför är det så viktigt att vi verkligen lever detta nya liv i gemenskap med den uppståndne Jesus, som ständig följer oss på vår väg, osynlig för våra ögon men högst närvarande för vårt hjärta. Det är min bön för oss alla att vi tar emot denna påskens gåva av hela vårt hjärta, i glädje och tacksamhet för allt det som Gud vill ge oss. Då blir det också vår stora glädje att vi kan ge Gud något. Ja, vad då, undrar ni kanske: oss själva förstås. Något annat bryr han sig inte om. Inget är mer värdefullt för Gud.